

[Poul Møller.]

1953 af daværende finansminister Thorkil Kristensen. Vi kan anbefale, at man går videre i denne henseende. Vi har den opfattelse, at det slet ikke ville være uklogt, om der i skattelovgivningen blev givet en hjemmel til at yde en særlig skattemæssig begunstiggelse for folk, som vil vende tilbage her til landet efter mange års ophold i udlandet. Muligvis kunne man give en begunstiggelse i visse henseender på formueskattens område, og jeg har med tilfredshed noteret den bemærkning i den højtærede finansministers fremsættelse, at vi skal vende tilbage til spørgsmålet om formueskatten og eventuelt til en lempelse heri — således har jeg forstået det — ved udskrivningslovens behandling til foråret.

Vedrørende de gamles skattemæssige forhold, der er behandlet i lovforslagets § 4, vil jeg gerne sige, at vi betragter de nye maksimalindkomster og de øgede nedslagsbeløb som en betydelig forbedring af denne lovgivning. Ministeren har herved imødekømt ønsker, som bl. a. af mit parti mange gange er blevet fremsat; de blev det sidste år ved ligningslovens behandling, de blev det igen under åbningsdebatten. Den højtærede finansminister skal derfor hellere ikke have utak for, at der nu sker noget på dette område, der hjælper en gruppe af personer udover aldersrentemodtagerne. Det ville måske være rigtigt, da vi nu kommer op på disse maksimalindkomster på indtil 11 000 kr. i København, hvorved der opnås en gennemgående reel skattelettelse for langt den største del af vore 65-årige medborgere, om man så lidt på, om ikke en anden udvej var mere rationel, mere administrativt enkel og måske mere retfærdig end denne noget tilfældige opstilling af maksimalindkomster og nedslagsbeløb med zonegrænser og alt det, som jo trods alt må virke noget vilkårligt overfor den enkelte, og som medfører en hel del administrativt besvær.

Mit parti har overvejet sagen og ville som udtryk for vore synspunkter, hvis ministerens forslag ikke nu havde foreligget, have fremsat forslag om et større personligt fradrag for alle gamle borgere over 65 år eller over den alder, som man i aldersrentelovgivningen fastsætter for indtræden af statens hjælp til gamle mennesker. Den højt-

ærede minister er jo ingenlunde ukendt med tanken om et sådant personligt fradrag. Hans egen skattereform bygger på tanken om at give alle borgere et personligt fradrag; vi har en række personlige fradrag i vor skattelovgivning, og jeg synes, at der er en motivering for sådanne fradrag for ældre medborgeres vedkommende. Jeg har nok set, at skatteteoretikere hævder, at der ikke er nogen egentlig motivering for at stille gamle mennesker bedre i skattemæssig henseende, når de har en indtægt, der svarer til yngre menneskers, men der bør vel i skattelovgivningen tages hensyn til den nedsatte arbejdssevne, som følger med alderen, således at de, der ønsker at opretholde en vis levestandard, også kan gøre det og kan nyde frugterne af opsparing, af tidligere arbejdsindsats, uden denne betydelige nedgang i levestandarden, som den hårde beskættning vil medføre, hvis indtægten efterhånden glider nedefter. Dette mener vi er en sund motivering for skattemæssigt at stille folk, der har afsluttet arbejdsdagen, noget bedre, så at de kan indrette sig på at klare sig med det, de har lagt til side af tidligere arbejdsindtægter. Et sådant fradrag ville komme alle tilgode og lette administrationen.

Man kan så heroverfor sige, at når fradraget kommer alle tilgode, kommer det måske nogle tilgode, som sidder for godt i det til at skulle have denne begunstiggelse, men, ærlig talt, i fredags fremsatte den højtærede socialminister et lovforslag om at yde alle gamle mennesker en folkepension uden hensyn til deres indtægter, og dette forslag skal tinget jo drøfte i næste uge. Når tinget opererer med en sådan tankegang, at man kan give alle gamle et beløb, var det så ikke en idé at begynde med begyndelsen, om jeg så må sige, og tage fat dér, hvor folk berøves penge, hvor man tager penge fra de gamle? Var der ikke mening i, hvis vi skal drøfte hele problemstillingen vedrørende de gamle og folkepensioneringen, først at se på, hvad vi tager fra dem? Vi mener, at man ikke længere ud fra sociale hensyn eller ud fra byrdefordelingshensyn kan afvise et almindeligt, personligt skattemæssigt fradrag for gamle medborgere, når man nu er nået til at fremsætte et forslag om at give alle gamle folkepension. Hvis vi ikke kan komme igennem med dette synspunkt her ved lig-